

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobců: a) Bc. R. M.,
b) JUDr. A. M.,
oba bytem X,
oba zastoupeni advokátem JUDr. Janem Kelmanem,
sídlem Pivovarská 15, Příbram,

proti

žalovanému: **Městský úřad Příbram,**
sídlem Tyršova 108, Příbram,

za účasti osob zúčastněných na řízení:

1. Ing. L. F.,
2. Ing. M. F.,
oba bytem X,
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Terezou Nešetřilovou,
sídlem Na sypkém 2520/6, Praha,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 3. 3. 2022, domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nezahájení řízení o odstranění stavby zahradního domku a opěrné zdi a oplocení (dále též jen souhrnně

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

„stavby“) nacházejících se na pozemku parc. č. X v kat. území P. (dále též jen „předmětný pozemek“; všechny uvedené pozemky jsou ve stejném katastrálním území, dále bude proto soud uvádět pouze parcelní

čísla) na podnět žalobců, resp. z moci úřední, ve smyslu § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Žalobci žádají, aby soud žalovanému zakázal pokračovat v nezákonném zásahu do práv žalobců a zároveň mu přikázal zahájit řízení o odstranění staveb.

2. Žalobci uvedli, že jsou vlastníky pozemku parc. č. Y. Ten přímo sousedí s pozemkem parc. č. X, na němž jeho vlastníci zhotovili stavbu – zahradní domek, a na tomto pozemku (a zároveň i částečně na pozemku žalobců) zhotovili stavbu – opěrnou zeď a oplocení. Dané stavby byly zhotoveny bez veřejnoprávního povolení, a to navzdory skutečnosti, že svými parametry spadají do kategorií staveb podléhajících stavebnímu povolení. Žalobci se cítí být činností vlastníků předmětného pozemku (stavebníků), resp. nečinností žalovaného, dotčeni na svých hmotných právech. Žalovaný měl již od začátku povinnost zahájit a vést příslušné povolovací řízení, resp. řízení k odstranění stavby zahradního domku z úřední povinnosti. Žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, který výslovně předpokládá možnost podání zásahové žaloby za situace, kdy žalobci tvrdí, že jsou dotčeni na svém hmotném právu faktickou nečinností stavebního úřadu, který nezačal řízení o odstranění nepovolené stavby, jež je zahajováno z moci úřední. Žalobci se navíc domáhali ochrany svých práv všemi přípustnými právními prostředky, a žaloba je tak přípustná v obou bodech zásahové žaloby. I v současné době je úřad nečinný a nadále tak dochází k zásahu do jejich práv a k porušování veřejného práva nezákonným postupem stavebního úřadu.
3. Žalobci zrekapitulovali časový sled podnětů, které adresovali žalovanému. V nich poukázali na celou řadu skutečností, pro které mělo být řízení o odstranění stavby - zahradního domku - zahájeno, např. rozpor záměru stavebníka s platným regulačním plánem pro danou oblast – překročení nepřekročitelné stavební čáry (Cd) „Umístění staveb – závazná část RP“, neboť stavba je umístěna před stavební čarou, která je dle daného dokumentu definována jako „nepřekročitelná“. Žalobci názor správních orgánů, které daný regulativ vykládají jako doporučující, považují za výklad v příkrém rozporu s jeho smyslem a účelem, zcela nesprávný a do značné míry zpochybnitelný, jelikož regulační plán v závazné části stanovuje, že umísťovat stavby lze kdekoli na pozemku určeném k zástavbě s omezením stavební čarou, která je znázorněna v grafické části regulačního plánu – v hlavním urbanistickém výkresu. Samotné znění regulačního plánu odkazuje na grafickou část regulačního plánu, ve kterém se jednoznačně nachází zakres regulačního prvku stavební čáry označené jako nepřekročitelná a kde nelze postavit ničeho. Pokud regulační plán dále obsahuje bod Cj), ve kterém se uvádí, že se stavební čára nepředepisuje [obecně min. 6 m od hranic pozemku], doporučené umístění objektu na pozemku (viz grafická část), pak se dle žalobců týká jen a pouze hlavního objektu a jeho umístění, nikoli limitu zákazu stavby „do ulice“, kterou vyjadřuje jednoznačně zakreslená a daná nepřekročitelná stavební čára. Dalším důvodem pro zahájení řízení měl být fakt, že kouřovod stavby je směřován přímo proti oknům do centrální části rodinného domu stojícího na pozemku žalobců, resp. stavba zahradního domku produkuje plynné a prašné emise v rozporu s regulačním plánem pod bodem Cj) Regulační prvky plošného a prostorového uspořádání - „pro stávající a návrhové zóny s obytnou funkcí jsou dále nepřípustné výroby a technologie obtěžující zápachem a exhalacemi obytnou funkci na okolních pozemcích“. Stavba zahradního domku měla mít krb Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

na tuhá paliva a současně skladové prostory (nedovolený vznik emisí, nedodaná požárně technická zpráva, byť z projektové dokumentace stavebníka je jednoznačné, že je stavba vytápěna), pobytovou místnost a hygienické zařízení (umyvadlo). Shora tvrzené skutečnosti potvrzuje i odborné vyjádření Ing. P. P. ze dne 5. 9. 2021, č. 7/2/2021, na které žalobci odkazují.

4. V případě stavby – opěrné zdi a oplocení, žalobci uvedli, že stavba samotné opěrné zdi přesahuje 1 m a stavba v celkové výšce vč. oplocení přesahuje 2 m. Stavba také fakticky sousedí s veřejnou komunikací a je částečně realizována na pozemku žalobců. Stavba zdi se nachází v ochranném pásmu plynovodu 1 m. V rámci realizace stavby navíc muselo dojít ze strany stavebníků k masivním terénním úpravám, a to i při hranici s veřejnou komunikací, resp. veřejným prostranstvím (snížení terénu fakticky z bodu 0 – počátku oplocení až k patě opěrné zdi), přičemž takový zásah musí být

povoleno správním orgánem. I v případě této stavby nechali žalobci zpracovat odborné vyjádření Ing. P. P. ze dne 1. 11. 2021, č. 8/3/2021, které zcela podporuje a osvědčuje skutečnosti shora uvedené, a odůvodňují zahájení a vedení řízení o odstranění stavby opěrné zdi a oplocení.

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 4. 2022 uvedl, že se v případě předmětných staveb jedná o stavby ve volném režimu, které nevyžadují povolení či jiný úkon stavebního řádu. V případě stavby zahradního domku odkázal na své sdělení ze dne 29. 4. 2021, č. j. MeUPB 44588/2021, ve kterém se zabýval možností zahájit řízení z moci úřední. Dospěl k závěru, že doplňková stavba skladu s terasou obsahující letní kuchyni není v rozporu s územním plánem a ani regulačním plánem. Krajský úřad Středočeského kraje se s tímto názorem zcela ztotožnil (viz rozhodnutí ze dne 8. 1. 2019, č. j. 004937/2020/KUSK). Ve sdělení ze dne 29. 4. 2021 je na posledně uvedené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje odkazováno v souvislosti s výkladem závaznosti „stavební čáry“ v platném regulačním plánu. Dle žalovaného bylo dostatečným způsobem prokázáno, že stavební čára zakreslená v grafické části regulačního plánu je pouze doporučující a není závazná. Nadto je nutno konstatovat, že v území, ve kterém regulační plán platí, je dnes realizována řada doplňkových i hlavních staveb rodinných domů, které nejsou umístěny dále jak 6 m od komunikace. Tedy, že správní orgány považují stavební čáru za nezávaznou již od počátku platnosti regulačního plánu. Na tuto skutečnost rovněž upozornili stavebníci dotčených staveb, kteří předložili i geodetické zaměření zpracované Ing. P. J., Ph.D., úředně oprávněným zeměměřičem, kterým byla prokázána odstupová vzdálenost od sousedních pozemků a zastavěná plocha zahradního domu. Ke stavbě opěrné zdi žalovaný odkázal na své sdělení ze dne 6. 10. 2021, č. j. MeUPB 92259/2021, ve kterém uvedl, že tato stavba je stavbou splňující § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Neshledal rozpor s právními předpisy a tedy právní důvod k zahájení řízení o odstranění staveb opěrné zdi a oplocení provedených stavebníky. Dle žalovaného je nutno řešit záležitosti týkající se provedení konstrukce mezi opěrnými zdmi občansko-právní cestou, pokud nedojde ke vzájemné dohodě. I zde stavebníci předložili při kontrolních prohlídkách geodetické zaměření zpracované Ing. J., Ph.D., kterým byla prokázána výška stavby opěrné zdi. Při kontrolní prohlídce byla výška žalovaným přeměřována, přičemž nepřekračovala výšku 1 m. Dle žalovaného tak předmětné stavby nepřekračují taxativní výčet v § 79 odst. 2 písm. o) a písm. f) stavebního zákona, a nevyžadují veřejnoprávní povolení.

6. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu odmítl, neboť v žalobě označené jednání nemůže být z povahy věci nezákonným zásahem.
7. Žalobci v replice ze dne 6. 5. 2022 nad rámec již uvedeného dodali, že výkresová část regulačního plánu jednoznačně deklaruje stavební čáru jako nepřekročitelnou (legenda grafické části), tedy logickým i jazykovým výkladem musí být vykládána jako prvek bez pochyb závazný. Závazná část regulačního plánu Cd) Umístění staveb stanoví, že „*Umístění staveb je možno kdekoli na pozemku určeném k zástavbě s omezením stavební čarou, která je znázorněna v grafické části RP – v hlavním urbanistickém výkresu.*“ Žalovaný opomíjí rozdíl mezi jednotlivými čarami a zákazy, které (si sám) stanovil regulačním plánem. Postoj žalovaného je nezákonný, neboť otevřeně bagatelizuje význam regulativu nepřekročitelné čáry, když k této praxi přistoupil po zjištění, že v dané lokalitě nebyl tento regulativ léta dodržován a některé, zejména doplňkové stavby, se vymykají regulativům. Samotná skutečnost, že i ostatní vlastníci okolních nemovitostí nerespektovali platné regulativy, nemůže jít k tíži žalobců a tento argument nelze akceptovat. Žalobci snesli žalovanému takové argumenty, že musel mít minimálně pochybnosti o tom, zda v případě staveb nemělo být zahájeno řádné stavební řízení. Samotný bod Cj) uvádí, že stanovení přípustnosti pro konkrétní záměry bude ve sporných případech záviset na posouzení v rámci územního a stavebního řízení. Žalovaný k podnětům žalobců ničeho nečinil a dopustil se tak zásahu do jejich práv. Nečinnost žalovaného podtrhuje skutečnost, že žalovaný v rámci podnětů a též svou činností (místní šetření) zjistil řadu nesouladů nejen s regulačním plánem, ale též s vydanými akty (stavební povolení, kolaudační rozhodnutí), když stavebník změnil realizaci stavby oplocení, nerealizoval zastřešenou terasu a překročil povolené procento zastavěné plochy. Tento postoj nelze ospravedlňovat tvrzením, že

v daných věcech jde vlastně o ochranu práva vlastnického, jehož ochrana správním orgánům nepřísluší (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 As 11/2003-50). Žalobci přesto činí otázkou soudního přezkumu postup stavebního úřadu, nikoli otázku vlastnického práva.

8. Osoby zúčastněné na řízení ve vyjádření k žalobě ze dne 8. 9. 2022 uvedly, že doplňková stavba zahradního domku splňuje požadavky § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona, a taktéž splňuje daný regulační plán města P. lokalita „S. – B.“. Řešení výstavby zahradního domku by vůbec nemělo být předmětem projednávání u stavebního úřadu s možností dotčených vlastníků sousedních nemovitostí vyjadřovat se k průběhu takové stavby. Stavba též není v rozporu s regulačním plánem s ohledem na body v závazné části C. Jak vyplývá z bodu Cd), stavební čára je sice uvedena v grafické části regulačního plánu, nicméně dané ustanovení je nutné vykládat v kontextu s bodem Cj), dle kterého se stavební čára nepředepisuje. Bod Cj) je upřesňujícím ustanovením ve vztahu k obecnějšímu ustanovení v bodě Cd), když se věnuje jen „*stavební čáře*“. Jak vyplývá z obou citovaných ustanovení, předepsané umístění staveb má pouze doporučující charakter. Uvedení dovětky v závorce („*obecně min 6 m od hranic pozemku*“) nelze v celém kontextu vykládat jinak, než že se jedná pouze o informaci o obecně platném stavu, který nelze v daném případě aplikovat. K uvedeným závěrům dospěl žalovaný i Krajský úřad Středočeského kraje v řízení vedeném pod sp. zn. SZ 145058/KUSK ÚSR/LŽ. Obdobně se vyjádřil i při posuzování žádosti žalobců o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu. Osoby zúčastněné na řízení odkázaly na jiné stavby, u kterých byl regulační plán vykládán tak, že stavební čára má v dané lokalitě jen doporučující charakter. Pokud by měl žalovaný v případě předmětné stavby zahradního domku postupovat jinak, porušil by § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

správní řád. Splnění zákonné odstupové vzdálenosti doplňkové stavby zahradního domku pak osoby zúčastněné na řízení doložily odborným geodetickým zaměřením v rámci místního šetření. Byť žalovanému předložily projektovou dokumentaci k zahradnímu domku, není tato relevantním podkladem, neboť se v daném případě nejedná o stavbu podléhající zákonnému režimu, tudíž ani není povinností stavebníka projektovou dokumentaci předkládat. Rozhodující je skutečný stav stavby, který byl žalovaným opakovaně kontrolován (např. kontrolní prohlídka dne 14. 9. 2021). Bylo konstatováno, že stavba nenaplňuje parametry stavby podléhající režimu stavebního zákona. Ve stavbě se nenachází krb na tuhá paliva, její součástí je pouze zabudovaný venkovní gril. Doplňková stavba zahradního domku se skládá ze skladu zahradního náčiní a z kryté terasy, pobytová místnost se zde nenachází (srov. definice pobytové místnosti dle vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích). I z technické zprávy geodeta ze dne 26. 8. 2021 vyplývá, že se jedná o drobnou stavbu, která plní doplňkovou funkci ke stavbě hlavní, neboť se jedná o zahradní domek s výměrou pouze 9 m², doplněný o přístřešek s posezením, který je uzavřen obvodovými stěnami jen částečně. Rovněž se v zahradním domku nenachází sociální zařízení (pouhé umístění umyvadla u grilu) ani vnitřní vytápění. Stavba neobsahuje výrobu či technologie obtěžující zápachem a exhalacemi obytnou funkci na sousedních pozemcích. Nachází se zde pouze gril, jehož vývod je ve značné vzdálenosti (cca 20 m až 32 m) od hranic pozemku. Běžné grilování na pozemku rodinného domu nepřiměřené rozhodně není, jedná se tak o sezónní nepřímou imisi, u níž není naplněn znak nepřiměřenosti (to je otázka civilního řízení). Způsob provedení stavby byl zkontrolován ze všech hledisek, které ukládá stavební zákon. Ostatní případně vnesené námítky k doplňkové stavbě nejsou předmětem kontroly žalovaného a neměl by se jimi ani zabývat. Stavba opěrné zdi a oplocení byla řešena a žalovaným odsouhlasena v rámci příslušného kolaudačního řízení. Vydáním kolaudačního souhlasu ze dne 7. 12. 2017 byly veškeré stavby (tj. i opěrná zeď a oplocení) aprobovány. Stavba opěrné zdi i oplocení splňuje zákonné limity stanovené stavebním zákonem (opěrná zeď do 1 m, oplocení do 1,8 m). Osoby zúčastněné na řízení nad rámec svých povinností doložily odborné geodetické zaměřením v rámci prošetření podnětu na odstranění opěrných zdí, které potvrdilo zákonnou výšku zdi i oplocení. I tvrzení žalobců ohledně dosypu zeminy za účelem zakrytí výšky zdi je nepravdivé, neboť dosypání proběhlo v rámci rozsáhlých zahradnických úprav, což bylo žalobcům předem sděleno. Osoby zúčastněné na řízení nemají povědomí o tom, že by se

stavby nacházely částečně na pozemku žalobců, což dokládají čestným prohlášením pana J. V., který pracuje u společnosti, jež stavbu provedla. Naopak žalobci k tomuto tvrzení nepředložili niče. V rámci stavebního řízení nebyly shledány jakékoli nedostatky opěrné zdi a oplocení. Námítka, že stavby sousedí s veřejnou komunikací nebo se nachází v ochranném pásmu plynovodu, jsou tak bezpředmětné. Dle osob zúčastněných na řízení by z důvodů uvedených výše měla být žaloba zamítnuta.

9. Žalobci v duplice ze dne 26. 9. 2022 doplnili nad rámec již uvedeného, že již z vyjádření osob zúčastněných na řízení je zřejmé, že žalovaný měl mít dané záměry osob zúčastněných na řízení za „*sporné případy*“ a jejich přípustnost řádně posoudit v rámci územního a stavebního řízení o odstranění staveb. Žalobci doplnili, že v rámci zahradního domku byla vystavěna vytápěná uzavíratelná pobytová místnost, která má (duplicitně) zajišťovat funkci kryté terasy, která je součástí domu, kvůli pobytu většího množství osob při oslavách apod. Je nemyslitelné upravovat povahu a účel stavby v rozporu se stavební dokumentací a záměrně zaměňovat význam slov pobytová a obytná místnost. Žalobci žalovanému opakovaně

doložili důkazy o tom, že zahradní domek je stavbou pobytovou, neboť se v ní zdržují lidé, je vybavena vytápěním (otevřený oheň, gril) a hygienickým zařízením, a je zcela uzavíratelná pohyblivými žaluziemi, k čemuž žalobci doložili fotografie. Žalovaný provedl kontrolní prohlídku na místě samém v době, kdy tato stavba nebyla dokončena a nebylo záměrně osazeno topeniště a uzavíratelné rolety. Žalobci pak žalovaného opakovaně vyzývali k novému místnímu šetření, ale marně, i přes doložení skutečností, že stavba byla dokončena do stávající podoby. Žalovaný se měl stavbou zabývat v příslušném územním/stavebním řízení. Přítomnost topeniště ve stavbě je prokazatelná i tím, že při jeho užití dochází (opakovaně) k zakouření místnosti v rodinném domě žalobců. Skutečné provedení stavby opěrné zdi a oplocení neodpovídá svými parametry deklarovaným a zákonem předvídaným limitům, když má opěrná zeď výšku cca 1,2 – 1,3 m. Stavba není realizována ani v souladu s dokumentací deklarovanou stavebnímu úřadu. Skutečné provedení stavby je vyhotoveno jako samonosné, bez kotvení, a stavba plotu je realizována až nad danou opěrnou zdí. Stavba plotu a opěrné zdi tvoří jeden celek vysoký cca 3 m. V takovém případě se jedná o stavbu, která podléhá rozhodovací činnosti žalovaného. Žalobci by pak měli být účastníky řízení jakožto bezprostřední sousedé stavebníka. Osoby zúčastněné na řízení zcela vědomě využily pozemek žalobců v šíři cca 30 – 50 cm podél vlastnické hranice, kde zakopaly drenáže.

10. Osoby zúčastněné na řízení ve své replice ze dne 7. 10. 2022 uvedly, že opakovaně a zcela vyčerpávajícím způsobem žalovanému doložily a kontrolami v místě samém prokázaly, že stavby splňují příslušné zákonné požadavky stanovené stavebněprávními předpisy a nepodléhají stavebnímu řízení. Žalovaný opakovaně předmětné stavby prošetřil a vyhodnotil, že splňují příslušné zákonné požadavky na výstavbu s tím, že námitky žalobců jsou neopodstatněné. Ostatní námitky žalobců ke stavbám jsou ničím nepodložené domněnky, které nejsou v kontrolní pravomoci žalovaného. Navíc pokud by byl připuštěn fakt, že k nezákonnému postupu žalovaného došlo, musela by být vyhodnocena intenzita zásahu v daném konkrétním případě, neboť podle § 82 s. ř. s. je nutné poskytnout ochranu jen proti nezákonným postupům, které představují reálný dopad do práv žalobce. Osoby zúčastněné na řízení stavbu zahradního domku zastavily, a jakmile obdržely souhlasné stanovisko žalovaného, stavbu dokončily. Stavba byla dvakrát kontrolována, přičemž rozhodnutí žalovaného bylo poté dvakrát revidováno krajským úřadem, a poté přezkoumáno Ministerstvem pro místní rozvoj. Ani jeden ze správních orgánů neshledal pochybení v realizaci stavby. Osazení žaluzií na stavbě bylo součástí návrhu v projektové dokumentaci, přičemž žalovaný v tomto neshledal rozpor s právními předpisy. Předloženo bylo i odborné geometrické zaměření stavby, kterým bylo doloženo, že stavba splňuje příslušné velikostní limity stanovené pro stavby nepodléhající stavebnímu řízení. Opěrné zdi a oplocení byly vystavěny po projednání s žalovaným a jejich faktické provedení bylo aprobováno v rámci kolaudačního řízení rodinného domu a souvisejících staveb již v roce 2017. Osoby zúčastněné na řízení před kolaudačním řízením požádaly žalovaného o změnu stavby před dokončením ve vztahu k opěrné zdi/ oplocení;

žalovaným bylo shledáno, že ve vztahu k dané stavbě není třeba z hlediska příslušných právních předpisů zahájit stavební řízení, přičemž bylo konstatováno, že předmětná stavba bude zkontrolována v rámci kolaudačního řízení rodinného domu a souvisejících staveb. Bylo předloženo odborné geometrické zaměření opěrných zdí a oplocení, kterým doložily, že výška zdí/oplocení splňuje příslušné výškové limity stanovené pro stavby nepodléhající stavebnímu řízení. Stavba byla žalovaným opětovně zkontrolována na základě prošetření

podnětu žalobce a závěry žalovaného byly přezkoumány nadřízenými správními orgány s tím, že nebyl shledán rozpor s právními předpisy.

11. Žalobci v triplice ze dne 28. 10. 2022 nad rámec již uvedeného sdělili, že nelze přisvědčit argumentaci osob zúčastněných na řízení v tom smyslu, že by rozhodnutím soudu o zásahu do práv žalobců mělo být zásahem do práv osob zúčastněných na řízení, neboť výsledkem tohoto řízení může být pouze náprava pochybení ze strany správního orgánu a příkaz k zahájení řádných řízení, ve kterých budou moci jejich účastníci svá práva hájit. Nikoli rozhodnutí týkající se legalizace staveb. Ze zákonem předvídaného postupu pak nemůže vzniknout bezpráví.
12. Žalobci v přípisu ze dne 22. 5. 2023 doplnili, že ze strany žalovaného dochází i nadále k nečinnosti ve věci podnětů, které podali k dalším novým stavbám na pozemku osob zúčastněných na řízení (jezíčko, opěrné zdi, hřiště), které jsou taktéž v rozporu s platným regulačním plánem. Dále žalobci brojí proti masivnímu odkopání zeminy na pozemku osob zúčastněných na řízení, čímž došlo k narušení odtokových poměrů v krajině. Žalobci navrhli, aby soud provedl místní šetření na pozemku osob zúčastněných na řízení vzhledem k pokračující stavební aktivitě osob zúčastněných na řízení.

Rozsah soudního přezkumu a procesní podmínky

13. Soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby.
14. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
15. Dle § 84 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle § 84 odst. 2 s. ř. s. platí, že zmeškání lhůty nelze prominout.
16. Jádrem projednávané věci je otázka, zda se žalovaný dopouští trvalého zásahu spočívajícího v nezahájení řízení o odstranění staveb na předmětném pozemku z moci úřední, resp. na základě podnětů žalobců.
17. Řízení o odstranění stavby představuje řízení zahajované z moci úřední, v němž stavební úřad dohlíží nad souladem staveb s veřejnoprávními předpisy a chrání objektivní právo. Obecně platí, že upozorní-li stavební úřad osoba svým podnětem na nepovolenou stavbu, nezasahuje stavební úřad do její právní sféry tím, že řízení o odstranění takové stavby nezahájí (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 6. 2023, č. j. 51 A 44/2022-46).
18. V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39 ve věci ŽAVES ovšem kasační soud dovodil, že se proti pasivitě stavebního úřadu, který nezahájí v rozporu se zákonem řízení o odstranění stavby, může za určitých podmínek osoba, jejíchž hmotných práv se stavba dotýká, bránit, a to právě zásahovou žalobou. Rozšířený senát se v rozsudku konkrétně zabýval tím, jakou procesní obranu před správními soudy má vlastník či soused pozemku, na kterém stojí dle jeho názoru nepovolená stavba, pokud stavební úřad nezahájil řízení o odstranění této stavby. Rozšířený senát přitom přehodnotil dosavadní tradiční přístup k otázce ochrany žalobců a konstatoval, že stávající judikatura znemožňovala

přístup ke správnímu soudu, a tím porušovala čl. 36 Listiny základních práv a svobod (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2007, č. j. 4 Ans 10/2006-59, nebo ze dne 24. 6. 2015, č. j. 1 As 11/2015-50). Uznal, že v tomto případě nepřipadá v úvahu žaloba proti rozhodnutí, protože žádné rozhodnutí nebylo vydáno. Také se nelze bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, protože zde nebylo a není žádné řízení. Dospěl tedy k závěru, že pokud nečinnost správního orgánu projevující se tím, že z moci úřední nezahájí řízení, přímo zasahuje do hmotných práv jednotlivce, může se žalobce domáhat zásahovou žalobou, aby soud přikázal správnímu orgánu zahájit dané správní řízení. Dále rozšířený senát v odst. 80 uvedl, že „*Právní názor zde vyjádřený je však třeba vykládat restriktivně. Pravidlem (s dále podanými výjimkami) stále zůstává, že uplatnění podnětu, ve kterém podatel vyzývá správní úřad k uplatnění úřední povinnosti (úřední moci), žádné veřejné subjektivní právo nezakládá. To proto, že obecně tu není veřejné subjektivní právo na to, aby správní orgán zahájil z moci úřední nějaké řízení [...].*“

19. K tomu, aby (objektivně protizákonná) nečinnost správního orgánu při uplatnění jeho úřední moci (nezahájení řízení z moci úřední) přímo zasáhla do veřejného hmotného subjektivního práva určité osoby, formuloval rozšířený senát několik omezujících podmínek. Vychází z teze, že řízení zahájené z moci úřední slouží především k ochraně objektivního práva. Aby byl žalobce aktivně legitimován k podání zásahové žaloby proti nečinnosti ve věci zahájení řízení *ex officio*, musí tato nečinnost zasahovat nejen do objektivního práva, ale rovněž do subjektivního práva žalobce. Není tedy možné, aby se žalobce domáhal prostřednictvím *actio popularis* zahájení správního řízení ve veřejném zájmu, či ve věci ochrany subjektivních práv jiné osoby. Žalobní legitimaci pro podání zásahové žaloby nemá ten, kdo by se nemohl bránit žalobou proti rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Další podmínkou je, že žalobce před podáním zásahové žaloby musí bezvýsledně vyčerpat prostředky nápravy, které má k dispozici před správními orgány. Konkrétně se jedná o podnět k zahájení správního řízení (§ 42 správního řádu) a následně o žádost o přijetí opatření proti nečinnosti správního orgánu I. stupně (§ 80 odst. 2 správního řádu). Teprve po bezvýsledném vyčerpání obou těchto prostředků nápravy může žalobce podat žalobu k soudu. Rozšířený senát dále správní soudy nabádá, aby též zvažily, zda podáním zásahové žaloby v obdobných případech žalobce nezneužívá právo podat správní žalobu (viz rozsudek ŽALVES, srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2023, č. j. 4 As 83/2023-45).
20. V nyní projednávané věci jde o tzv. trvající zásah. Podmínky přípustnosti žaloby tedy jsou uplatnění podnětu podle § 42 správního řádu a podnětu nadřízenému správnímu orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 2 správního řádu.
21. Žalobci podali celkem dva podněty podle § 42 správního řádu (dne 25. 2. 2021 a dne 16. 6. 2021), ve kterých konkrétně vymezili, jakých staveb se jejich podnět týká a jakým způsobem zasahují do jejich práv (podnět ze dne 25. 2. 2021 se týkal rozestavěného zahradního domku, podnět ze dne 16. 6. 2021 pak stavby opěrné zdi a oplocení).
22. Nadřízený správní orgán obdržel dne 2. 6. 2021 podání žalobců, ve kterém žádali o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, ve věci podnětu k zahájení řízení o odstranění rozestavěné doplňkové stavby „*zahradní domek*“. Žalovaný dospěl ve svém sdělení ze dne 14. 7. 2021 k závěru, že stavba nevyžaduje dle § 79 odst. 2 písm. c) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, žalovaný tedy nebyl nečinný. Dne 30. 11. 2021 byla žalovaným rovněž postoupena podání žalobců k nadřízenému správnímu orgánu ve věci opěrné zdi a oplocení. Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že ve stížnosti bylo vyjádřeno, že se jedná o poslední možný prostředek k nápravě stavu, před samotným podáním žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

pro nečinnost správních orgánů, byla část stížnosti žalovaným posouzena jako žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správních orgánů. Nadřízený správní orgán ve sdělení ze dne 26. 1. 2022 uvedl, že opěrné zdi a oplocení nevyžadují dle § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, a souhlasil tedy se závěrem, že žalovaný nebyl nečinný. Žalobci tedy splnili podmínku uplatnění podnětu k nadřízenému správnímu orgánu podle § 80 odst. 2 správního řádu. Neexistuje též jiné správní řízení ani jiný moment, kdy žalobci mohli nebo budou moci chránit své veřejné subjektivní

hmotné právo. Též z žaloby ani správního spisu nevyplývá, že by podáním zásahové žaloby docházelo ke zneužití práva.

23. Žaloba je rovněž včasná, neboť žalobcům nemůže uplynout lhůta k podání žaloby do té doby, dokud trvá tvrzený zásah, tedy dokud trvá kompetence správního orgánu zahájit řízení z moci úřední (srov. rozsudek ŽAVES, bod 102). Procesní podmínky pro věcné projednání uplatněné žaloby jsou tedy splněny.
24. Soud při rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 věta před středníkem s. ř. s.).
25. Soud ve věci rozhodoval bez jednání podle § 51 s. ř. s., jelikož účastníci s tímto postupem souhlasili. Žalobci odkazované listiny k provedení dokazování byly součástí spisové dokumentace, přičemž soud obsahem správního spisu dokazování neprovádí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Fotografie přiložené žalobci v duplice ze dne 26. 9. 2022, kterými chtěli prokázat dokončení kouřovodu a instalace žaluzií na zahradním domku, soud neprováděl pro nadbytečnost. Tyto skutečnosti vyplývají ze správního spisu, přičemž provedení dokazování přiloženými fotografiemi by tak nemohlo přispět k objasnění věci.
26. S ohledem na výše uvedené soud přistoupil k věcnému projednání v žalobě označovaného zásahu.

Posouzení zákonnosti napadeného zásahu

27. Ze správního spisu sp. zn. MeUPB/25898/2021/SÚÚP/Hří, vyplynuly následující, pro věc podstatné, skutečnosti. Žalobci podali dne 25. 2. 2021 podnět k zahájení řízení o odstranění stavby zahradního domku. Uvedli, že dle sdělení stavebníků se mělo jednat o pobytovou místnost s vestavěným krbem s komínem. Tato stavba byla dle názorů žalobců v rozporu s regulačním plánem. K podnětu se následně vyjádřily i osoby zúčastněné na řízení, které odmítly tvrzení žalobců, že by snad nepostupovaly v souladu s příslušnými právními předpisy a požadavky stavebního úřadu. Žalovaný ve sdělení ze dne 29. 4. 2021, č. j. MeUPB 44588/2021, uvedl shodně jako k podnětu týkajícího se oplocení a zdi, že na základě podnětu svolal kontrolní prohlídku dne 13. 4. 2021. Stavebníci současně doložili projektovou dokumentaci stavby od Ing. Arch. V. H., autorizované architektky. Z této dokumentace vyplynulo, že stavba má být dokončena takovým způsobem, že bude využita jako sklad a krytá terasa, která je uzavíratelná žaluziemi. Stavba bude vzdálená 2 m od pozemku, zastavěná plocha bude 24,9 m², a střecha bude dosahovat výšky 2,9 m. Žalovaný po prohlídce rozestavěné stavby dospěl k závěru, že doplňková stavba skladu s terasou je provedena v souladu s projektovou dokumentací autorizované architektky a je stavbou splňující § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona, a to v případě že bude dokončena dle předložené projektové dokumentace. Následně nadřízený správní orgán obdržel dne 2. 6. 2021 podání žalobců, ve kterém žádali o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, ve věci podnětu k zahájení řízení o odstranění rozestavěné doplňkové stavby „zahradní domek“. Žalovaný dospěl ve svém sdělení ze dne 14. 7. 2021 ke shodnému závěru, že stavba nevyžaduje dle § 79 Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

odst. 2 písm. c) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, žalovaný tedy nebyl nečinný.

28. Ze správního spisu sp. zn. MeUPB/61823/2021/SÚÚP/Hří, dále vyplynulo, že žalobci podali dne 16. 6. 2021 další podnět k zahájení řízení o odstranění stavby, tentokrát ve věci opěrné zdi, na kterou navazuje oplocení. Uvedli, že skutečné provedení stavby na daném pozemku svými parametry neodpovídá deklarovaným a zákonem předvídaným limitům, neboť daná zeď má výšku 1,1-1,3 m. V takovém případě se mělo jednat o stavbu, která podléhá rozhodovací činnosti stavebního úřadu. V projektové dokumentaci bylo navrženo zcela odlišné konstrukční provedení stavby opěrné zdi, když toto mělo být kotveno sloupky, které danou zdi přímo procházejí. Skutečné provedení je však vyhotoveno jako samonosné – bez kotvení a stavba plotu byla realizována až nad danou opěrnou zdí. Osoby zúčastněné na řízení navíc použily bez jejich vědomí jejich pozemek, a to v šíři 30-50 cm podél celé vlastnické hranice, kdy na této straně oplocení – na pozemku žalobců, zakopaly drenáže spolupůsobící se stavbou oplocení a opěrné zdi. K podnětu se následně

vyjádřily i osoby zúčastněné na řízení, které odmítly tvrzení žalobců, že by snad nepostupovaly v souladu s příslušnými právními předpisy a požadavky stavebního úřadu. Zároveň odmítly, že by při stavbách byl jakkoli využit pozemek žalobců. Přiložily i čestné prohlášení J. V. ze dne 2. 7. 2021, který osobně vystavěl zeď a oplocení, přičemž prohlásil, že veškeré stavební činnosti prováděl výlučně na pozemku parc. č. XA, resp. na pozemku parc. č. XB, aniž by byl jakkoli nucen využít či zasáhnout na pozemek žalobců. Žalobci následně doplnili svůj podnět o fotografie staveb (viz doplnění podnětu ze dne 12. 7. 2021). Žalovaný ve sdělení ze dne 29. 4. 2021, č. j. MeUPB 44588/2021 uvedl, že na základě podnětu svolal kontrolní prohlídku dne 14. 9. 2021. Osoby zúčastněné na řízení doložily geodetické zaměření doplňkové stavby zahradního domku a opěrné zdi a oplocení vypracované Ing. P. J., Ph.D. Na místě dospěl stavební úřad k závěru, že stavba opěrné zdi a oplocení odpovídá projektové dokumentaci Ing. Č. K., autorizovaného inženýra pro pozemní stavby, z července 2017. Tato doplňková stavba byla dokončena, pouze nebyly dosazeny žaluzie. Žalovaný dospěl k závěru, že stavba opěrné zdi a oplocení je stavbou splňující § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, není zde právní důvod k zahájení řízení. Dne 30. 11. 2021 byla žalovaným rovněž postoupena podání žalobců k nadřízenému správnímu orgánu ve věci opěrné zdi a oplocení. Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že ve stížnosti bylo vyjádřeno, že se jedná o poslední možný prostředek k nápravě stavu, před samotným podáním žaloby pro nečinnost správních orgánů, byla část stížnosti žalovaným posouzena jako žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správních orgánů. Nadřízený správní orgán ve sdělení ze dne 26. 1. 2022 uvedl, že opěrné zdi a oplocení nevyžadují dle § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, a souhlasil tedy se závěrem, že žalovaný nebyl nečinný.

29. Správní spis dále obsahuje statické posouzení zahradního domku od autorizovaného inženýra Ing. J. K. Dle závěru posouzení bylo stavebně konstrukční řešení zpracováno plně v souladu s platnými normami ČSN pro návrh ocelových, betonových, dřevěných a geotechnických konstrukcí.
30. Ve správním spise je též založena stížnost žalobců na postup správních orgánů dle § 175 správního řádu, ze dne 10. 11. 2021. Žalobci k podnětu k zahájení řízení o odstranění stavby zahradního domku přiložili odborné vyjádření Ing. P. P. č. 7/2/2021 ze dne 5. 9. 2021. V něm Ing. P. uvedl, že stavba zahradního domku sice nevyžaduje rozhodnutí o umístění

stavby ani územní souhlas, povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, odborný geodet by však měl zaměřením skutečného provedení stavby ověřit polohopisné a výškopisné rozměry skutečného provedení stavby a její vzdálenost od hranic pozemků žalobců. V projektové dokumentaci stavby je navrženo umyvadlo a místnost lze uzavřít žaluziemi a používat ji jako obytnou nebo pobytovou, obojí je v rozporu s § 103 stavebního zákona. Součástí projektové dokumentace není požární zpráva ani požárně bezpečnostní řešení, ačkoli projektant v technické zprávě odkázal na požární zprávu, a zároveň napsal, že požárně bezpečnostní řešení nemusí být zpracováno. Je zde také oprávněná obava žalobců z možného hluku vlivem užívání stavby. Stavba zahradního domku nerespektuje požadavky regulačního plánu. K podnětu oplocení pak žalobci nechali vypracovat vyjádření Ing. P. P. č. 8/3/2021 ze dne 1. 11. 2021, který v něm uvedl, že stavba neodpovídá projektové dokumentaci, která byla stavebníkem přiložena k žádosti o změnu stavby před dokončením na změnu oplocení. Stavební úřad měl vydat rozhodnutí o umístění stavby nebo územní souhlas podle § 79 stavebního zákona. V Situaci ani Koordinačním situačním výkresu od projektanta Ing. Č. K. není zakreslen pilíř HUP s plynovou přípojkou. Stavebník navíc přesáhl hranici pozemku a stavební práce prováděl i na pozemku žalobců. Stavební úřad měl vydat rozhodnutí o změně využití území podle § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona.

31. Ve správním spise se nachází rovněž rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 8. 1. 2019, č. j. 004937/2020/KUSK, kterým zrušil rozhodnutí Městského úřadu Příbram o zamítnutí výjimky pro umístění stavby „*Přístavba řadového RD č. X, P., P. X, S.*“ na pozemku parc. č. X, neboť zamítnutí žádosti bylo nedostatečné.
32. Dle § 79 odst. 2 stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují písm. f) opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše, a dle písm. o) stavba do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepená nejvýše do hloubky 3 m na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí nebo podmiňuje bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých látek nebo výbušnin, nejedná se o úložiště radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy nebo jaderné zařízení, nebo stavbu pro podnikatelskou činnost, je v souladu s územně plánovací dokumentací, je umísťována v odstupové vzdálenosti od hranic pozemků nejméně 2 m, plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejím umístění bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci.
33. Dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídí stavební úřad odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. O takový případ má dle žalobců v projednávaném případě jít.
34. Soud při věcném posouzení žaloby vycházel zejména z již výše zmiňovaného rozsudku ve věci *ŽAVES*. Dle Nejvyššího správního soudu je pro soud rozhodnou otázkou pouze to, zda má být řízení o odstranění stavby zahájeno. Soud tedy může žalovanému v této fázi pouze nařídít, aby řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 2 stavebního zákona zahájil, nikoliv aby rozhodl o povinnosti stavbu odstranit (viz odst. 104 rozsudku *ŽAVES*). Stavební zákon nedává v § 129 odst. 2 stavebního zákona stavebnímu úřadu prostor k uvážení, zda řízení o

odstranění stavby zahájí, či nikoliv (odst. 65 rozsudku ŽAVES). Stavební úřad řízení zahájit musí, jsou-li dány podmínky vymezené v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Podmínkou pro zahájení řízení o odstranění stavby je tedy buď to, že (1) stavba je prováděna nebo byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazujícího, nebo (2) stavba je prováděna nebo byla provedena v rozporu s těmito veřejnoprávními povoleními a nebyla povolena ani dodatečně.

A. Zahradní domek

35. Dle žalobců je stavba zahradního domku v rozporu s regulačním plánem, konkrétně stavba neodpovídá podmínce pod bodem Cd), neboť se nachází před stavební čarou. Podmínka pod bodem Cj) se týká pouze objektů hlavních. Dále žalobci brojili proti imisím vycházejícím z kouřovodu z grilu umístěného v zahradním domku, který je směřován přímo do oken domu žalobců, což mělo být opět v rozporu s bodem Cj) regulačního plánu. V zahradním domku se nachází krb na tuhá paliva, skladové prostory, hygienické zařízení a místnost lze považovat za pobytovou. Kontrolní prohlídka žalovaného pak měla proběhnout ještě před dokončením topeniště a instalace rolet.
36. Soud posoudil doplňkovou stavbu zahradního domku následovně. Ze správního spisu, resp. Souhrnně technické zprávy k zahradnímu domku na předmětném pozemku autorizované architektky MgA. V. H., ze srpna 2020, vyplývá, že předmětný objekt nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby, stavební souhlas, stavební povolení a ohlášení stavebního úřadu v souladu s § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona. Dle zprávy je plocha zahradního domku 24,9 m². Dle části „*Celkové provozní řešení, technologie výroby*“ se zahradní domek skládá z uzavřené části zahradního skladu, který je přístupný z prostoru zahrady dveřmi, a dále z kryté terasy. V části s krytou terasou se nachází letní kuchyně s dřezem a krbem. Volné plochy s krytou terasou lze uzavřít pomocí elektronicky ovládaných žaluzií. V části „*B.2.10. Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí*“ se dále stanoví, že navržená stavba splňuje požadavky stanovené všemi platnými předpisy. Dokumentace je v souladu s dotčenými hygienickými předpisy

a závaznými normami ČSN a požadavky na ochranu zdraví a zdravých životních podmínek. Dle bodu „*B.9 Celkové vodohospodářské řešení*“ je v domku umístěn dřez pro využití letní kuchyně. Odpad dřezu bude napojen na stávající potrubí odvádějící splaškové vody z objektu rodinného domu.

37. Dle Technické zprávy vypracované geodetickou kanceláří N. a Ř. s.r.o. ze dne 26. 8. 2021, jsou plochy zahradního domku 10,4 m² a přístřešku 14,4 m² (celkově 24,8 m²). Dle textu je předmětná stavba zahradního domku doplněná o přístřešek s posezením uzavřená obvodovými stěnami jen částečně. Samotný zahradní domek bez přístřešku má pouze 9 m² a je tak drobnou stavbou dle zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, nesplňuje tedy definici budovy a do katastrální mapy se nezakresluje. Jedná se o drobnou stavbu, která plní doplňkovou funkci ke stavbě hlavní. Dle zaměření skutečného stavu oplocení a zahradního domku na předmětném pozemku shodnou geodetickou kanceláří, vypracovaném Ing. P. J., Ph.D., pro objednatele osobu zúčastněnou na řízení 2., ze dne a ke dni 25. 8. 2021 (tedy po podání podnětů žalobců), je vzdálenost zahradního domku od oplocení větší než 2 metry. Zahradní domek je od plotu u veřejné komunikace taktéž vzdálený přes 2 m.
38. Dle regulačního plánu P. lokalita „S. – B.“ schváleného Zastupitelstvem města P. dne 21. 6. 2006, usnesením č. 2007/2006/ZM, části Be2) „*Regulativy plošného a prostorového uspořádání*“ je jedním z regulativů tzv. stavební čára, u níž je uvedeno „*Nepředepisuje se (obecně min. 6 m* Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

od hranice poz.), doporučené umístění objektu na pozemku – viz grafická část“. Shodně je regulační čára popsána v části C, bod Cj) Regulační prvky plošného a prostorového uspořádání.

39. Dle části Be3) „*Obecné regulativy*“ jsou pro celé řešené území nepřipustné tyto funkce a jevy: skladování toxického odpadu; velké zdroje plyných a prašných emisí; výroby a technologie znečišťující povrchové a spodní vody. Pro zastavěné a zastavitelné území jsou dále nepřipustné: nové střední zdroje plyných a prašných emisí; výroby a technologie, u nichž škodlivé účinky (hluk, exhalace) přesahují hranice areálu. Pro stávající a navrhované zóny s obytnou funkcí jsou dále nepřipustné: zdroje hluku přesahující hygienickou normu pro obytné území; výroby a technologie obtěžující zápachem a exhalacemi obytnou funkci na okolních pozemcích; aktivity s předpokladem velkého obratu zboží a potřebou časté dopravní obsluhy.
40. Dle části C regulačního plánu je pod bodem Cd) uvedeno, že umístění staveb je možno kdekoli na pozemku určeném k zástavbě s omezením stavební čarou, která je znázorněna v grafické části RP – v hlavním urbanistickém výkresu. Jinak platí obecné technické požadavky na výstavbu (ve smyslu vyhlášky č. 137/1998 Sb.). Umístění staveb na pozemku, tak jak je zakresleno v grafické části RP v hlavním urbanistickém výkresu, je pouze doporučeno. Bod Cj) pak obsahuje shodnou úpravu jako bod Be2 (viz citace výše v odst. 38 rozsudku). Jedním z dalších regulativů jsou podmínky oplocení: „*Vnější plot z přírodních materiálů, výška cca 130 cm, doporučení respektovat výšku a charakter oplocení sousedních pozemků, resp. plot s délkou jednotlivých polí cca 3 m a výplní polí ocelovými pruty v barvě hnědé nebo zelené a ocelovými stojkami, výška max. 165 cm (pro plochu OV mezi rybníkem K. a okružní křižovatkou).*“
41. V grafické části regulačního plánu je stavební čára zakreslena tímto způsobem (viz výřez grafické části níže).

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Výřez z grafické části regulačního plánu: *stavební čára je zakreslena přerušovanou červenou čarou (předmětný pozemek je označen č. X).*

42. Dle názoru soudu je na základě právě uvedených skutečností zřejmé, že stavebníci (osoby zúčastněné na řízení) nepochybili, pokud na svém pozemku vystavěli doplňkovou stavbu – zahradní domek, bez rozhodnutí o umístění stavby nebo územního souhlasu, jelikož stavba svými rozměry spadá do kategorie staveb dle § 79 odst. 2 stavebního zákona písm. o) stavebního zákona, které souhlas ani rozhodnutí nevyžadují [plocha zahradního domku 24,9 m², střecha výšky 2,9 m]. Rovněž nelze tvrdit, že by byla předmětná stavba v rozporu s regulačním plánem. Ze správního spisu vyplývá, že stavba zahradního domku stojí 2 m od hranic pozemku. Bod Cd) regulačního plánu pak sice uvádí, že umístění staveb je možno kdekoli na pozemku určeném k zástavbě s omezením stavební čarou, nicméně v plánu následuje bod Cj), který doplňuje, že se stavební čára **nepředepisuje** (pozn. zvýrazněno soudem). Regulační plán zároveň doporučuje umístit objekt na pozemku minimálně 6 m od hranic, přičemž takto i vymezil stavební čáru v grafické části regulačního plánu. Z textu je zároveň zřejmé, že se jedná o pouhé doporučení, nikoli nařízení („*doporučené umístění objektu na pozemku – viz grafická část*“). Nelze tak přijmout argumentaci žalobců, že stavební čára byla regulačním plánem nastavena obligatorně. Ze systematiky a znění regulačního plánu dále nevyplývá, že by se snad bod Cj) týkal jen objektů hlavních, jak tvrdili žalobci. Námitka žalobců, že je doplňková stavba v rozporu s regulačním plánem, je proto nedůvodná. K tomu soud dodává, že i v případě, kdyby dospěl k závěru o nejednoznačnosti a rozpornosti regulačního plánu, pokud jde o povahu stavební čáry, musel by zvolit takový výklad, který je příznivější pro stavebníky, jelikož regulační plán představuje omezení jejich vlastnického práva a jeho požadavky pro to musí být formulovány jednoznačně.
43. Dále ani z odborného posouzení zahradního domku Ing. P. P. č. 7/2/2021 ze dne 5. 9. 2021, předloženého žalobci, nevyplývá, že by snad doplňková stavba zahradního domku vyžadovala rozhodnutí o umístění stavby, územní souhlas, povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Jediný požadavek odborného posouzení se týkal přeměření skutečného provedení stavby odborným geodetem, aby ověřil polohopisné a výškopisné rozměry skutečného provedení stavby a její vzdálenost od hranic pozemků žalobců. Osoby zúčastněné na řízení ovšem tuto podmínku ve svém důsledku splnily, když žalovanému předložily zaměření skutečného stavu oplocení a zahradního domku na předmětném pozemku vypracované geodetickou kanceláří, ze kterého nevyplývá, že by stavba dané rozměry překročila. I námitka žalobců, že stavba zahradního domku podléhá povolovací činnosti stavebního úřadu, je proto nedůvodná.
44. Co se týče namítané instalace žaluzií na zahradním domku, soud uvádí následující. Dle předložené Souhrnné technické zprávy k zahradnímu domku na předmětném pozemku od autorizované architektky MgA. V. H., ze srpna 2020, se zahradní domek skládá z uzavřené části zahradního skladu, a dále z kryté terasy. Krytou terasu lze dle projektové dokumentace uzavřít pomocí elektronicky ovládaných žaluzií. Žalovaný pak sice provedl kontrolní prohlídku ještě před dokončením stavby, zejména před instalací rolet, nicméně této skutečnosti si byl správní orgán vědom právě z předložené projektové dokumentace a sám na tuto skutečnost upozornil, přičemž ani v tomto neshledal rozpor s právními předpisy. Žalovaný ve sdělení ze dne 29. 4. 2021 konstatoval, že rozestavěná stavba je stavbou doplňkovou splňující § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona, pokud bude dokončena podle předložené projektové dokumentace. Skutečnost, že stavba zahradního domku byla takto realizována, tedy že byla doplněna žaluziemi, pak nezpochybňují ani žalobci ani osoby
- Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

zúčastněné na řízení. Instalace žaluzií tedy není ani překvapivá a ani v rozporu s projektovou dokumentací, a zároveň se nejedná o prvek, který by z ní činil stavbu vyžadující stavební rozhodnutí či souhlas.

45. Pokud žalobci zároveň brojili proti imisím z kouřovodu zahradního domku, pak dle soudu nelze hovořit o velkých zdrojích plynných a prašných emisí, které jsou dle regulačního plánu nepřipustné, či snad o nepřipustnou výrobu a technologii. Zároveň se nejedná o imise, které by v zástavbě obytných domů byly nepřiměřené poměrům. Ostatně, žalobci ani netvrdí, že by je kouř z kouřovodu obtěžoval příliš často a intenzivně. Pouze brojí proti tomu, že je kouřovod směřován do oken jejich domu. Ačkoliv se jedná o námitku soukromoprávního charakteru, je relevantní i ve správním řízení. Podle § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, platí: „*Vlastník se zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) unikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.*“ Občasný kouř z grilu či krbu ze sousedního pozemku v dané zástavbě ovšem rozhodně nelze pokládat za imisi, která by byla nepřiměřená místním poměrům.
46. Pokud dále žalobci brojili proti skladovacím prostorům a hygienickému zařízení, pak ani tyto námitky soud nepovažoval za důvodné. V Souhrnné technické zprávě k zahradnímu domku je uvedeno, že se jedná o zahradní sklad, ten však z povahy věci sám o sobě povolovacímu řízení nepodléhá, a je z logiky věci vždy součástí samotné stavby, která, jak je uvedeno výše, v projednávaném případě povolovacímu řízení nepodléhá. Stejně tak existence zahradního skladu není v rozporu s regulačním plánem. V části B.2.10. pak byly posuzovány i hygienické požadavky na stavbu. Navržená stavba měla splňovat požadavky dle platných předpisů, dokumentace byla v souladu s dotčenými hygienickými předpisy a závaznými normami ČSN a požadavky na ochranu zdraví a zdravých životních podmínek. Umístění dřezu v zahradním domku bylo uvedeno v bodě „*B.9 Celkové vodohospodářské řešení*“, s tím, že bude využíván pro letní kuchyni. Ani žalovaný po kontrolní prohlídce zahradního domku neshledal, že by stavba obsahovala hygienická zařízení a byla provedena v rozporu s projektovou dokumentací.
47. Nelze též tvrdit, že by zahradní domek byl pobytovou místností. Dle projektové dokumentace a technické zprávy se jedná o doplňkovou stavbu sestávající ze skladu zahradního náčiní a z kryté terasy s výměrou 9 m², doplněný o přístřešek s posezením, který je uzavřen obvodovými stěnami jen částečně. K opačnému závěru nedospěl ani žalovaný při kontrolní prohlídce dne 13. 4. 2021. Pokud žalobci uvedli, že se jedná o pobytovou místnost, neboť se zde

nachází větší množství osob při oslavách apod., pak z toho samo o sobě nevyplývá, že má zahradní domek charakter pobytové či obytné místnosti. Soud má za to, že skutečnost, že se v určitém prostoru občasně zdržuje větší množství osob, nečiní z takového prostoru pobytovou nebo obytnou místnost. Pobytovou či obytnou místností je taková místnost, která je svým charakterem určena k pobytu osob, což zahradní domek v projednávané věci není a žalobci to ostatně ani netvrdí. I tato námitka je nedůvodná.

48. Soud tedy k žalobním námitkám vztahujícím se k zahradnímu domku nezjistil, že by žalovaný byl povinen za stávajícího zjištěného skutkového stavu (ke dni rozhodnutí soudu) zahájit řízení o odstranění doplňkové stavby (zahradního domku).

B. Oplocení a zeď

49. Žalobci dále brojili i proti samotnému oplocení a zdi sousedící s pozemkem žalobců. Dle jejich tvrzení nespádají do kategorie uvedené v § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, neboť zeď přesahuje 1 m a výška včetně oplocení pak 2 m. Nachází se i blízko veřejné komunikace a v ochranném pásmu plynovodu 1 m. Povolení správního orgánu podléhaly i masivní terénní úpravy, které osoby zúčastněné na řízení provedly v souvislosti s vybudování oplocení.
50. Dle Koordinačního situačního výkresu „*Novostavby rodinného domu Sázký*“ vypracovaného autorizovaným inženýrem Ing. Č. K. vyplývá, že opěrná gabionová stěna měla být vystavěna v šíři 50 cm, výškou 1 m. Oplocení je dle výkresu 1,7 m vysoké.
51. Dle čestného prohlášení generálního dodavatele stavby J. V. ze dne 2. 7. 2021, které bylo předloženo osobami zúčastněnými na řízení, byly veškeré popsané stavební činnosti prováděné výlučně na pozemku osob zúčastněných na řízení, aniž by byl jakkoli využit či zasažen pozemek žalobců.
52. Dle zaměření skutečného stavu oplocení a zahradního domku na předmětném pozemku geodetickou kanceláří N. a Ř. s.r.o., vypracovaného Ing. P. J., Ph.D., pro objednatele osobu zúčastněnou na řízení 2., ze dne a ke dni 25. 8. 2021 (tedy po podání podnětů žalobců), je oplocení vysoké od 1,73 m do nejvyššího bodu 1,76 m, výška zdi se pak pohybuje v rozmezí 0,61 m do 0,94 m.
53. Žalovaným bylo při kontrolní prohlídce ze dne 14. 9. 2021 zjištěno, že zeď nepřesahuje 1 m a výška oplocení nade zdí je 1,7 m. Na místě nebyl patrný betonový základ pod opěrnou zdí. Terén nebyl výrazně navyšován pod opěrnou zdí a stav zdi se od kontroly při kolaudaci nezměnil. Opěrná zeď žalobců byla na dvou místech měřena a byla změřena vzdálenost 0,21 a 0,27 m od oplocení (viz protokol č. j. MeUPB 83154/2021).
54. Soud posoudil otázku oplocení a zdi následovně. Z výše uvedeného vyplývá, že zeď a oplocení nepřesahuje parametry stanovené v § 79 odst. 2 stavebního zákona, tedy výšku opěrné zdi do 1 m nebo oplocení do výšky 2 m. Zároveň nehraníčí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím a nacházejí se v zastavěném území či v zastavitelné ploše. Splňují tedy požadavky dle výše uvedeného ustanovení stavebního zákona a nevyžadují tedy ani územní souhlas či rozhodnutí o umístění stavby.
55. Dle názoru soudu též nebylo prokázáno, že by oplocení přesahovalo na pozemek žalobců. Žalobci v podnětu brojili zejména proti tomu, že osoby zúčastněné na řízení měly využít pozemek žalobců bez jejich vědomí a souhlasu při stavbě oplocení v šíři 30 až 50 cm podél společné hranice, a to zakopáním drenáží. Dle protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 14. 9. 2021 ovšem nebylo žalovaným zjištěno, že by oplocení přesahovalo na pozemek žalobců. Stejně tak to nevyplývalo ani z geodetického zaměření vypracovaného Ing. P. J., Ph.D. Žalobci na místě konkrétně namítali, že hranici plotu mohly přesahovat geotextilie a pravděpodobně i drenáže. V místě hranic mezi pozemky, kde je umístěno oplocení, pak žalobci měli provést dvě sondy, a jedna z nich měla zjistit přítomnost geotextilie, pod kterou měla být dle jejich tvrzení drenáž. Hlubší sondu ovšem

neprováděli, neboť touto sondou by byl dotčen sousední pozemek osob zúčastněných na řízení, s nimiž nedošlo v tomto ohledu k dohodě (viz sdělení ze dne 6. 10. 2021, č. j. MeUPB 92259/2021). Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci brojili spíše proti tomuto přesahu oplocení, resp. jeho součásti, na svůj pozemek. Tento stav, kdy oplocení, resp. zeď, a její součásti jako je geotextilie a drenáž, nepatrně přesahují na pozemek souseda na hranici pozemků (např. polovinou průměru sloupků, jejich betonových patek a podezdívky), však nelze automaticky vnímat jako překračování „stavby“ na sousední pozemek. To je totiž přirozená vlastnost plotů, jež fungují jako rozhrady ve smyslu občanského práva (§ 1024 a násl. občanského zákoníku) [k tomu viz blíže např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 4. 4. 2016, č. j. 46 A 55/2014-21]. Žalobci pak sice správnímu orgánu předložili i odborné vyjádření Ing. P. z listopadu 2021, ze kterého vyplývá, že na dvou místech přesahuje oplocení osob zúčastněných na řízení na hranici žalobců („260 mm – měřeno v místě u HUP na fotografii F4 – Oplocení a 290 mm – měřeno v místě na fotografii F2 – Oplocení“). Dle názoru soudu ovšem takové vyjádření nezpochybnilo zjištění žalovaného. Jednak se v případě odborného vyjádření nejednalo o odborné geodetické zaměření skutečného stavu, které se zaměřilo právě na přesnou polohu oplocení, a jednak z odborného vyjádření vůbec nevyplývá, jakým způsobem a ze kterého bodu přesně bylo oplocení měřeno (např. pouze uvedeno „měřeno v místě na fotografii F2 – Oplocení“). K odbornému vyjádření nebyly přiloženy ani fotografie, ze kterých Ing. P. vycházel. Lze tedy uzavřít, že odborné vyjádření Ing. P. relevantně nezpochybnilo geodetické zaměření Ing. P. J., Ph.D., které spolu se zjištěními z kontrolní prohlídky naopak prokázaly, že parametry zdi a oplocení odpovídaly projektové dokumentaci a hranici pozemku nepřesahovaly. Ani tato námitka žalobců proto není důvodná.

56. Co se týče další námitky, že se zeď nachází v ochranném pásmu plynovodu, jedná se o velmi obecnou a stručnou námitku, přičemž soudu není zřejmé, v čem přesně v tomto bodě žalobci spatřují zásah do svých veřejných hmotných subjektivních práv. Soud zde proto postrádá aktivní věcnou legitimaci žalobců. Nad rámec nutného odůvodnění pak soud obecně odkazuje na ustanovení § 68 odst. 2 a odst. 4 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), které definují ochranné pásmo pro účely tohoto zákona a výjimky, při kterých fyzická nebo právnická osoba provozující příslušnou plynárenskou soustavu nebo přímý plynovod, těžební plynovod, plynovodní přípojku nebo zásobník plynu, udělí písemný souhlas se stavební činností, umísťováním staveb, neuvedených v písmenu a), zemními pracemi, zřizováním skládek a uskladňováním materiálu v ochranném pásmu. Jak vyplývá z vyjádření osob zúčastněných na řízení, samotná stavba oplocení byla již řešena v rámci samostatného řízení a tam také odsouhlasena. Pokud bylo oplocení a stěna umístěna v ochranném pásmu plynovodu, pak taková otázka musela být řešena již v rámci tohoto předchozího řízení.
57. Lze souhlasit s žalobci v tom, že některé terénní úpravy ve smyslu § 3 odst. 1 stavebního zákona skutečně vyžadují minimálně ohlášení ke stavebnímu úřadu [§ 104 odst. 1 písm. i) stavebního zákona], nebo žádost o rozhodnutí o změně využití území dle § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Podle § 3 odst. 1 stavebního zákona se terénní úpravou pro účely tohoto zákona rozumí zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, například skladovací a odstavné plochy, násypy, závážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu. Rozhodnutí o změně využití území dle § 80 odst. 3 písm. d) a ani stavební povolení nebo ohlášení dle § 103 odst. 1 písm. b) stavebního zákona dále nevyžadují terénní Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

úpravy do 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře do 300 m² na pozemcích, které nemají společnou hranici s veřejnou pozemní komunikací nebo veřejným prostranstvím, pokud nedochází k nakládání s odpady. Žádné úpravy na předmětném pozemku, které by dané charakteristiky naplňovaly, však soud na základě zjištěného skutkového stavu neshledal. Dle zjištění žalovaného na kontrolní prohlídce na předmětném pozemku dne 14. 9. 2021 byly provedeny pouze zahradnické práce, kterými byl upraven terén do cca 0,3 m výšky.

Stejně tak ani z geodetického zaměření nevyplývá, že by v případě oplocení a zdi byl terén upraven (zvýšení, snížení) tak, že by naměřené parametry měnily. Ani tato námitka žalobců proto není důvodná.

58. Soud tedy shrnuje, že k žalobním námitkám nezjistil, že by žalovaný byl povinen za stávajícího zjištěného skutkového stavu (ke dni rozhodnutí soudu) zahájit řízení o odstranění části stavby (opěrné zdi a oplocení). Žalobci spatřovali zásah do svých veřejných subjektivních práv v tom, že stavby byly provedeny v rozporu s projektovou dokumentací, regulačním plánem a měly být předmětem stavebního povolení dle stavebního zákona. Soud však ze správního spisu ověřil, že předmětné stavby byly postaveny v souladu s projektovými dokumentacemi, což potvrdilo i geodetické zaměření skutečného stavu a ověření žalovaným při kontrolních prohlídkách. Stavby nesplňují takové parametry, aby byly stavebním úřadem povolovány v rámci rozhodování o umisťování stavby a územního souhlasu. Proto nemůže být zásahová žaloba v souladu s rozsudkem ve věci *ŽAVES* úspěšná, neboť nezahájením řízení z moci úřední nemohla být dotčena žádná veřejná hmotná subjektivní práva žalobců (srov. též body 82 až 84 rozsudku *ŽAVES*).
59. Zcela mimo rámec projednávané věci se pak ocitají námitky žalobců v doplnění ze dne 22. 5. 2023 ohledně dalších podnětů, které podali k dalším novým stavbám na pozemku osob zúčastněných na řízení (jezírko, opěrné zdi, hřiště), a masivnímu odkopání zeminy na pozemku osob zúčastněných na řízení. Předmětem projednávaného zásahu ovšem tyto další podněty žalobců nejsou – projednávaná věc se týká toliko zahradního domku a oplocení. Z tohoto důvodu soud nebude provádět ani místní šetření na pozemku osob zúčastněných na řízení za účelem prošetření této pokračující stavební aktivity.

Závěr a náklady řízení

60. Z výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
61. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli, a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
62. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, přičemž současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by jim měl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. září 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu